

Nro.

28.

DZIENNIK

PATRYOTYCZNYCH POLITYKOW
W. L W O W I E.

Dnia 5go Lutego 1796.

Gazety.

FRANCYA.

Dnia 2. Stycznia za przybyciem Deputowanych, z niewoli Austryackiej powracających, na Sefflę Rady 5set, Prezydent następującą do nich miał mowę:

„ Okrzyki radośne, które tu słyszycie, najlepiej was przekonać powinny o szacunku, i przywiązaniu, z jakim są

D 1

14

są dla was wszyscy Francuzi. Aż nadto
 długą przewłoką ciała wasze było ciśnio-
 ne, O drogie ofiary haniebney zdrady!
 ale umysł wasz potężny w samych wię-
 zach, umiał statecznie dochować ambicyi
 Republikańskiej. Francuzi! wasza sta-
 łość przyczyniła blasku temu chlubnemu
 imieniu. Reprezentanci wolnego lu-
 du! zawszeście wy godni byli tey do-
 stoystości! Chodźcie, szlachetni Republi-
 kanie! odbierzcie nadgodę godną zasług
 waszych; zastępujcie ieszcze raz lud
 wolny! Chodźcie cnotliwi koledzy,
 chodźcie, i zajmijcie te miejsca, które
 dla was zachowała wdzięczność Naro-
 du! Udzielajcie innym tego gorliwego
 Patryotyzmu, którego żadna przeci-
 wność w duszy waszey przytłumic nie-
 zdołała! Chodźcie! wasz powrót musi
 zasępić wstydem, i zatruć serca gorączką
 zgryzot tych, którzy nie są Republika-
 nami! „

Jmieniem swych współtowarzyszów
 niewoli, odpowiedział *Camus* w tych
 wyrazach:

„Po 33. miesięcznym więzieniu przy-
 wrócono nam nareszcie wolność. Pełni
 niecierpliwości oglądania znowu wolney
 naszej Ojczyzny, nietraciliśmy momen-
 tu

tu do nwiadomienia was o stanie, w iakiemeśmy się dotąd znajdowali. Z największym pospiechem biegliśmy z więzień, i okropnych Bastylii na łono Rzeczypospolitey. Szczęścia naszego niezdolamy wam opisać! Dofyć, gdy powiemy: że jest doskonałe. Najutnieysze życzenia nasze już się spełniły, gdy się staliśmy odtąd uczestnikami prac i chwaly waszey. Nie znaleźmy w naszych więzach niešťczęcia większego nadte, które nas pozbawiało tak chlubnego zaszczytu. Sława wielkości, potęgi i wspaniałości, którąście sobie ziednać umieli, napelniła odgłosem wszystkie te mieysca, gdzieśmy przebywali; pomimo czynność naszych straży, wciskała się ona do ciemnych lochów naszego więzienia. Wspaniała postać, którąście ozdobili świat cały, powiększała w nas ambycyą Republikańską; tak jest, z chlubą wspominaliśmy sobie, że należemy do waszey liczby, i że w więzach nawet byliśmy Reprezentantami ludu wolnego. Przez cały przeciąg podróży obiały się o uszy nasze odgłosy zadziwienia, nad wielkimi dziełami Republikanów.

Pragnęliśmy stanąć w pośrzd was w towarzystwie *Droueta*, który w walce

ce

se przeciw tyranom obciążony został kайдanami; *Mareta i Semonvilla*, którzy przeciw prawom Narodów uwięzieni zostali; *Bournonvilla* i innych, którzy przez podłą zdradę *Dumouriera* wydani zostali nieprzyjacielowi; ale okoliczność, dla której musieliśmy się rozdzielić, pozbawiła nas tej pociechy. Wyznać musimy przed wszystkimi, iż nie było żadnego między nami, któryby się stał niegodnym imienia Republikanina. I owszem każdy dowiódł nieustraszoną swym męstwem, i niewzruszoną stałością umysłu, iak chlubne te jest dla niego. Ządamy 10 dni, po których zdamy wam rachunek z czynności naszych pod czas długiej, i pełney załzczytu niewoli naszej. „

Na wniosek *Jean de Bry*, kazano obie te mowy podać do druku, poczym wśród okrzyków radosnych Prezydent dał 4. Deputowanym braterskie ucałowanie.

Na Seſsji dnia 4. stanął Dekret w Radzie 5set, aby Deputowany *Job Aimé* wyrzucony był z grona ciał Prawodawczych, i do końca wojny nie będzie mu wolno sprawować żadnego urzędu publicznego. W Radzie starszych spra
wa

wa ta jeszcze nie jest ukończona, i znajduie wiele oporu.

Deputowany *Foulcon* żądał, aby Kommissya wyznaczona do roztrząśnienia wolności druku, uczyniła w tej mierze rapport. „Zdumiałem się, rzekł: usłyszawszy o surowych tych prawidłach, iakich używa Dyrektoriat przeciw Zurnalistom, których każe arestować za pisma. „Na te słowa wszczęło się głośnie szemranie; zaczęto wołać ze wszzech stron: do porządku! do porządku! Precz z Szuanami! Potym mowca powrócił na swoje miejsce, a porządek dzienny zaglądził iego nieostrożność.

Na teyże Seſsji stanęło dwóch Posłańców od Dyrektoriatu w Radzie 5set; pierwszy wniósł, aby obmyślono iak naysurowsze prawidła przeciw nieprzyiaciom wolności, którzy przeszkadzają cyrkulacyi pieniądzom Republikańskiem po Departamentach; drugi okazał nieprzyzwoitości, iakie wynikaią ztąd, że z 11,000. dekretów Konwencyi nie znajduie się, iak tylko 3000. drukowanych. Wyznaczono Kommissyą do rozstrząśnienia tych przedmiotów.

Dnia

Dnia 5. mianowano Kommissyę, która obmyślić ma środki do wsparcia Patriotów Korfykańskich, których w Francyi liczą do 2000. *Villetard* przy tej okazji powiedział: „trzeba koniecznie wydzwignąć Korfykanów z iarczma tyranii; kraj ten powinien być przyłączony do Rzeczypospolitey. „ Dla Patriotów Wendeyskich podobnie uchwalone być ma wsparcie.

Direktorium znowu dnia tego uczyniło trzy poselstwa do Rady 5set: w pierwszym żądało 3. millionów na potrzeby 7go Ministra, w drugim 20 millionów dla Ministra wewnętrznego, w trzecim zaś radziło, aby zapobieżono rozpuszczeniu wielkiej liczby kobiet poświęcających się rozkoszom publicznym. Do rozstrząśnienia wszystkich tych wniosków wyznaczono Kommissyę.

Dwór Hiszpański, iak głoszą, używa wszelkich sposobów, aby w Rzeczypospolitey naszej pozwolono duchownym uformować rodzaj Hierarchii Kościelney.

Po zasfżlych zaskarżeniach na urzędników, którzy przykro się obchodzić zwykli z mającemi interesa w ich iurisdikcyach, wydało Direktorium pismo do
wszy-

wszystkich Ministrów, aby ci zapobiegli takowym nieprzyzwoitościom, które w Rządzie Republikańskim mniej powinny znajdować miejsca, iak w innych

Od 1go Stycznia, prócz dawney, zawiła się ieszcze iedna gazeta Niemiecka w Paryżu, którey co dzień wychodzi pół arkusza z druku. Direktoriat wielką liczbę exemplarzy zaprenumerował tej gazety. Autorami iey są dawni profesorowie Mogundcy, *Dorsch i Blau*, tudzież *Israel Warens* żyd z *Altony*.

Przy ostatniem spisaniu cudzoziemców w Paryżu postrzeżono, że samych Niemców znajduje się 362. głów, między któremi liczą Xiążęcia Karola *Hessen-Reinfels*, i 4. Hrabiów, do reszty zaś należą kupcy tam osiedli, i spekulanci. Liczba Anglików, którzy się stonią imieniem Amerykanów, jest nierównie większa. Rząd lękając się, aby ta mnogość cudzoziemców nie stała się znova przyczyną kabał, i intryg mogących zamiejszać spokoyność wewnętrzną, umyślił utworzeniem nowego ministerium policyi, wzierac ściśley w czynności szczegulnych of b po całym kraju.

Funt mięsa kosztuje teraz w Paryżu 150. lwr. w asygnatach; to iednak nie do-

dowodzi wielką drogość, bo 100. w asfygnatach nie waży, tylko 1. liwr: w gotowiznie. Ze zaś nie schodzi na pieniądze w Paryżu okazuje się ztąd, iż opera jedna najmniej czyni na dzień dochodu komedyantom 300. tysięcy.

Departament woenny w nadzwyczajney teraz jest czynności. Dostarczenie koni dla armii największym zdaie się być zatrudnienia jego przedmiotem. Minister woenny wydał pismo z rozkazu Dyrektoriatu, do wszystkich urzędników, którym powierzone były konie Rzplitey, aby te oddane były dla woyska.

W więzieniach tutejszych liczą jeszcze przeszło 2000. osób, których proces, dla mnogości spraw zawikłanych, ukończonym do tych czas być nie mógł. Rząd powodowany ludzkością i w chęci przyspieszenia sprawiedliwości, ma jeszcze ustanowić sąd ieden, który się zatrudni examinowaniem spraw obwinionych.